

Rector & Senatus Academiae Rostochiensis Cives Studiosos, quotquot officii sui iuramentive Deo praestitit parum memores, praeter decorum legesq[ue] iuratas faciendo deerraverunt, Inquisitionis durante processu, vocat ad meliora, poenitentiae praeprimis, & deferendarum prohibitarum legibus Societatum Consilia

Rostochi[i]: Kilius, 1665

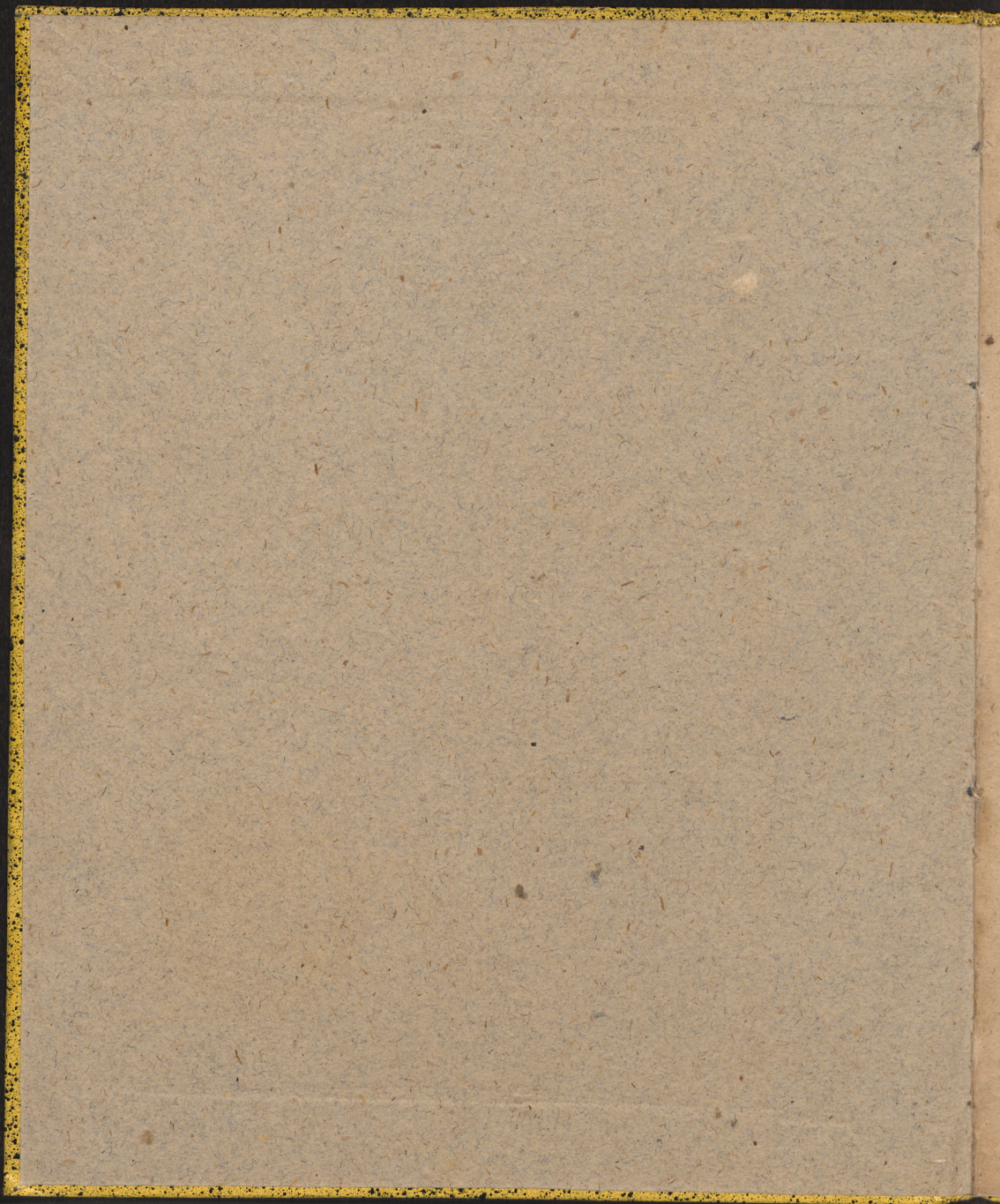
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742270459>

Druck Freier Zugang

1665

29
RECTOR
&
SENATUS ACADEMIAE ROSTO-
CHIENSIS,

CIVES STUDIOSOS,
quotquot officii sui iuramentive
DEO praestiti parum memores, praeter
decorum legesq; iuratas faciendo
deerraverunt,

Inquisitionis durante processu, vocat ad
meliora, poenitentiae praepimis, & deferendarum
prohibitarum legibus Societatum
Consilia.

Rostochl,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.
ANNO clc lcc LXV.

enderorum, Rheno discretæ gentis, per Legatorum ferocissimum (sic appellat historiarum lib. IV. TACITUS) apud Agrippinenses, postquam sub Cl. Civili Germanæ libertatis Autore, subactis Romanis, ipsi Germaniæ victoria, triumphusq; constabat, tale fuit orationis exordium: *Rediisse vos in corpus nomenq; Germania, præcipuo Deorum grates agimus: vobisq; gratulamur, quod tandem liberi eritis inter liberos.* Clauserant scilicet hætenus terras & flumina Germanis Romani, nec nisi *sub custode vel pretio* coire permiserant: ob quæ tot ac tanta libertatis obstacula per Civilem remota grates *se communibus Diis, præcipuoq; Deorum (quem Martem* gens tam superstitiosa, quàm bellicosa, nominabant) debere profitebantur: sed & in primis, *cum vel animalia fera, si clausa teneas, virtutis obliviscatur, obtestabantur,* ut Agrippinenses omnia munimenta servitii detraherent, ut *abruptis voluptatibus, quibus amplius, ac armis adversus subiectos Romani valerent, instituta cultumq; patrium resumerent,* futuri sic, *sincerus, integer & servitutis oblitus populus, vel acturus ex æquo, vel aliis imperitaturus.* Habuit & ætas nostra, quod non sub Romanis Dominis vetus olim Germania. Passæ præprimis id Academiae Confessionis Augustanæ religione celebriores, per quod absuit parum, quin abirent in vitiorum sentinam, quandamque Sodomam, quæ fuerant, dum regna vigeant consilii, omnis virtutis, eruditionis, studiorumq; liberalium seminaria. Nobilissimus ordo discipulorum (quos veteri nomine vocamus ACADEMICOS STUDIOsos) pulcherrimo Libertatis vocabulo minùs intellecto prolapsus in detestabilem licentiam suas habuerat strumas, vomicas, non verrucas solum quibus ignoscimus; sed & tubera, majestatis Academiae dehonestamenta, cœlestis iræ reti-

retinacula, quorum caput fuit quod velut *Hydra secto corpore* firmiter, vinci dolentes crevit in *Hercules*, PENNALISMUS, infandus abortus in stygiâ palude titulus, & cui pestis Erebi Megara non potuisset ex vero brevius superaddere carmen, quàm quod apud Claudianum Ruffino:

Solus habet scelerum, quicquid possedimus omnes

Cum non sufficerent extirpando prodigio cunctis Hydris immaniori, longa; patientiâ, vel tolerantia (sed sine præscriptione, quia publicis legibus semper contradictum, quietaque possessioni nunquam permissum) caput inter nubila condenti Rectores & Senatus Academici (quin nec ipsi terrarum DOMINI) singuli, coiverunt auctoritatem; sociaverunt, & in Comitibus Ratisbonensibus anno c1815 cliv. potentissimi Confessores Electores & Principes, publicatâ tunc sub spe rati formulâ Calendis Majis, & sub auctoritate consensuque tot ac tantorum Principum, proceres Academici, pulcherrimaque contesseratione pro profligando PENNALISMO candidis velis explicuerunt signa. Præiverunt Saxonica, LIPSIENSIS, WITTENBERGENSIS, JENENSIS quibus aliisq; quas inter GISSENSIS & ALTDORFINA, pari fervore tunc contendentibus ne minor esset nostra, publicavimus Anno c1816 lxii. Nonis Martii, quo proscripsimus commune tot Academiarum malum, fecimusque nequis causari deinceps ignorantiam posset, quò Lex antiqua de prohibitis in hac Universitate Nationalibus Collegiis, in epitome LL. renovatarum sic incederet. Collegiis, Societatibus, Vinculis & Conventibus Nationalibus, contra Jurisdictionem, Inspectionem, & Disciplinam Rectoris & Professorum hæcenus institutis, novissimèq; Edictali Programme d. VII. Martii An. M. DC. LXII. prorsus abrogatis, omnibusq; adeò exagitationibus, tam advenarum, quàm indigenarum omnino abstinendum, imperium in Commilitones non sumendum, nec male sumentibus parendum: sed æqualiter ab omnibus & singulis Rector & Senatus Academiae velut legitimus Magistratus agnoscendus. De cætero Studio-
sis inter sese ex æquo & decore agendum. Transivit pariter in

sanctissimi Juramenti formulam, quâ jurat Civis Academiæ futurus, quod Nationalibus Collegiis, vel quibuscunque prohibitis Societatibus PENITUS velit abstinere, Absolutionem Nationalem nec postulare nec procurare, & adeo nec pro accessu, nec pro absolutione quicquam sive exigere, sive promittere, sive offerre, sive etiam ultro oblatum admittere, nec sive in alios Studiosos imperium sibi sumere, neque tale sibi sumentibus parere: quin ne contumacioribus LL. transgressoribus formidanda deesset poena, cautum sanctione pœnali, quæ sic habet: Transgressoribus legum de Collegiis Nationalibus, omnibusq; adeo futuris Schoristis, Studiosos recens adven-
tantes exagitantibus, are emungentibus, & QUOCUNQUE MODO ad servitia cogentibus, vel indecore tractantibus, & sub jugum quasi retrahentibus, RELEGATIONEM IN PERPETUUM AD INFAMIAM USQUE, nec minus eorundem Coadjutoribus, RELEGATIONEM pro gravitate facti, ad certos annos determinandam decernimus, hæc lege atque omine, ut primæ Classis relegationes non confœderatis saltem Academiis ad executionem, sed & Serenissimis Patronorum aulis & patrie relegatorum, per transmissionem Programmatum typis deinceps imprimendorum intimentur, atq; sic exclusi in hæc nostrâ, excludantur quoque in confœderatis Academiis. Et pulchrè quidem successerunt initia, Juventute tunc studiosâ vel antevortente Decretum, vel ad hoc, ipsâ traditione librorum, scriptorumve nationalium, Sigillorum, cœterorumq; servitutis munimentorum luculentam nobis obedientiam, dissolutosq; nexus illos improbitatis testante. Certè cadaveris illius vel ossilegium solum visum tunc nobis superesse, vel inane sive pilei, sive pallii simulacrum sive censurâ nostrâ, sive suâ vanitate mox in fumos abiturum. Gratulati sanè nobis sumus, ob Academi-
am sine cæde, sine quacunque capitis deminutione s. infami relegatione purgatam, tantumq; non ovavimus, ob CIVES SERVATOS, & in unum corpus, societatemq; rediisse, detractisq; proluxæ servitutis, quæ discernebat Ordinem Discipulorum, munimentis, omnibus nunc STUDIOSIS licere liberis inter liberos esse,
præpo-

præpotenti DEO gratias egimus. Credideramus, in *inquisitione*
iturum non ipsum solum prodigium, cui

Mollia lambentes, sinxerunt membra Cerastra

sed & ipsum monstrosum nomen: præprimis postquam sub re-
gio, sub Electorali, sub Ducali Diplomate, sub tot Academiæ
pulcherrimâ conjuratione patiebatur ubique, si quis pro debel-
lato portento Martyr esse volebat, & in Leonis cadavere novos
Scarabæis nidos parare. Credideramus imprimis illos nostræ
Juventuti studiosæ laudandâ generositate perpetuos animos
fore: nec, unquam deinceps commissuros hos, propter quod
velut exhæredes, & hujus & tot Academiæ confœderata-
rum Contubernio velut infames sint proscribendi. Certè ne
Carcerem quidem, vel relegationem simplicem, nedum perse-
veram, quam vocant ad perpetuum, meditari nos Civibus no-
stris ulla tunc publica necessitas domestica jussit, cum jure pa-
cti proscriptos in Academiis superioris Germaniæ, Saxonici in-
primis, insigniori sæpe numero nostrâ quoque censura designa-
remus, & publicè proscriberemus. Diligimus enim patrio ri-
tu pariter ac affectu studiosam Juventutem, censemusq; nisi
jubeat extrema necessitas, per sermones potius temperandis
animis aptos oblitam pudoris & verecundiæ Juventutem co-
mitter in viam reducendam, quàm remediis asperioribus esse
rem gerendam. Sed ô vanas spes nostras! O relatu pariter,
auditumq; prodigiosum, fœdumq; secretum, quod nobis falso
gaudio ductis & nec opinantibus, inquisitio superioris mensis
patefecit! Ne prolixâ verborum circuitione vobiscum loqua-
mur, vestras reorum conscientias inter rogamus. Nationalia
Collegia, quascunq; legibus Academicis prohibitas societates,
imperium in Commilitones, nomina pariter & mensuram no-
minum siue Fiscalis siue Senioris, ipsasque receptiones, absolu-
tiones, harum ceremonias, nummos illos sacros, publicè (SIC
VOS DEUS ADJUET!) ejuravistis & ejuratis. In ar-
cano, societates prohibitas redinstauratis, Nationalibus com-
mentariis inscribitis, nummos & admittitis & exigitis, ab-

solvitis, ac, ne vel ipsa vobis vel, quos incautos sic vobis sociatis, conscientia juramenti memoriam perjuriiq; formidandā legem suggerat, inter hos actus congressusq; vestros cantilenas tali sc. humidæ solennitati concinnatas novellos studiosos *Vobis* canere jubetis, vestrasq; ne quis agnoscat jussam Musicam, vocessimiscetis. Ac utinam non ulterius vestra processisset intemperies, etsi nec illa vulgaris est injuria. Superat fidem superiorumq; temporum memoriam terribile secretum, quo SILENTIO quasi sanum posituri, jurejurando, solemnī ceremoniā pariter & formulā sub horrendā clausulā, SIC VOS DEUS ADJUVET! applicatis ad commentarios vestris jurantium duobus digitis, vos obligatis, & vel pejerasse vos publicè, vel pejeraturos juratis, talique silentii Sacramento, velut de sacris vestris, & horribilibus secretis securi, triumphatis. O vel ipsa tecta misera sub quibus adeò fœdæ conjurationis facinus perpetratur! Ignoscendum non foret, si vel ex ignobili vulgo tale quis flagitium perpetrasset. Quantò gravius vestrum crimen est, qui literarum sacris initiati, qui liberalibus studiis exculsi, qui sapientum præceptis & institutis eruditi, qui per annos Academicos Veterani, præitis in hac horrendi carminis lege, qui non ipsi solum res illicitas abominabili religione firmatis: sed & ubi præivistis exemplo, ceteros incautos, quibus vel illibatus hactenus, vel ager animus, ad religiosissimum scelus impellitis. Quantus hic vester non jurantium solum: sed & ut probrosam reputando vestri juramenti violationem, sacra vestra celent, innoxios impellentium reatus est! Quàm tremendum vobis fulmen illud divinum: *Non pejerabis!* Et illud in iisdem Pandectis: *jurabis: VIVIT DOMINUS!* in VERITATE, JUDICIO, IUSTITIA. Conquestus olim de talibus juratoribus Salvianus Antistes in op. de gubernat. Dei, *Res, inquit, ad hoc decidit, ut cum per nomen Domini juraverint, scelera se putent religiosè facere.* Sed & quanta vestra novellorum STUDIOSORUM sive culpa, sive laudanda parum simplicitas est, qui non præter decorum saltem: sed & contra

tra juramentum multa fecistis. Juraſtis velle vos abſtinere tali-
bus ſocietatibus. Non abſtinetis. Juraſtis, vos nec obluros
nec poſcenti duros. Promittitis, vel offertis potius, acceden-
tes. Juraſtis non oraturos vos abſolutionem. Depoſcitis, nec
celare poteſtis, appetere vos initiationis illam legem, quam
vocant abſolutionem. *Inter liberos liberi* veteres Germani, vi-
vere volebant. Vos ſervitutem præfertis, quam non appe-
tit animal imbelles, poſtquam ſemel cœpit eſſe ſui juris. A Ma-
giſtratu jurare juſſi, molliores animos annosq; prætenditis, &
aliquando veniam juramenti, faciles impetratis, dummodò pa-
rem fidem dextrâ promittatis. Ubi reſclamat Deus & ipſa con-
ſcientia vos avocat, juratis, arrhamq; liberalem ſuperadditis.
Nihil eſt, qvòd in his facinoribus abſolvere vos poſſit, præter
invitum. Sed ſcire poteratis in Republ. liberâ vos verſari, Ma-
giſtrum, cui Numinis inviſibilis vices repræſentanti fidem ſi-
ve juraviſtis, ſive ſine Ceremoniâ juratâ pari valore promiſiſtis,
domi poſſidere, vindicem, ſi qvis ſive ludicro, ſive Prætorio
Schemate vos impulſiſſet. Tacemus abominabilium ſacro-
rum, per quæ novum qvendam ſeculisq; ſuperioribus ne præ-
videndum quidem (tantum portenti, ſub eſt Idolo veſtro) PEN-
NALISMUM Vos nonniſi paucis menſibus Anteceſſores, anni
de cætero, primi communione pares, publicatis, ſœdiſſimas
ceremonias, quas ex integro tenemus in Actis publicis. Au-
get flagitium dies, qvem DOMINICUM, ſclerata religioni deſti-
natis, & qvi veſter apex eſt, in conſpectu. Ita ſc. decet vos *μεμνη-
μενοι* initiare *τῆς ἀμνήτης*. Tale namqve vocabulum, qvòd o-
lim diſcernebat *Baptizatos à non baptizatis*, nuper publicè cognoscentes qvic-
quid hic eſt criminis, inaudivimus. Pudet pigetq; cœtera ritus veſtri referre,
vel pileorum, palliorumq; verſicolores pendulasq; variè fallacias, cœterasq; quas
didicimus nuper *ſatane profunditates*, ſub nomine Sigilloq; noſtro nunc recen-
ſere. Propediem publica vindicta cuncta minutius excutiet, ne qvis impunite
talibus SACRARII noſtri profanatoribus promittat. Sane diem Dominicum
profanari per barbaram ſuperſtitionem, ludicrorumq; publicorum ſœdita-
tem, laturus non ſumus, ſic, in anteaſignatos inprimis

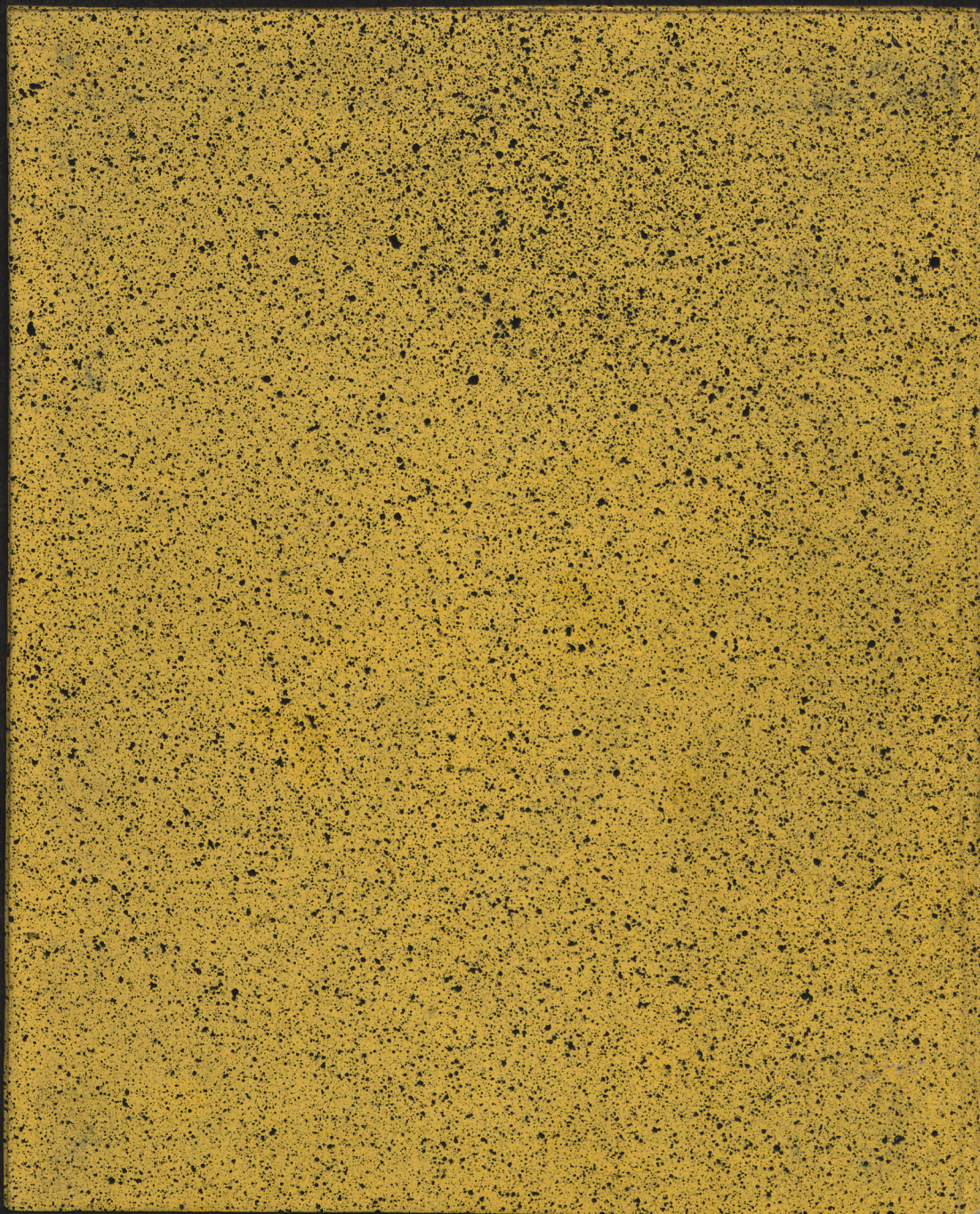
Qui pecori imperitant, quos tota armenta ſequuntur

animad.

animadversuri, quò publicè conflet, nos in ACADEMIA CHRISTIANA per-
mittere nolle, per Proletarios & Capitecenfos quosdam *sive* N O M E N D O-
MINI DEI NOSTRI *vane* levare, *sive* Sabbathum Dominicum profanari. Con-
scientiis autem vestris inprimis optumè cupimus, nec quibus ficulneis tegere
turpitudinem possitis, videmus. *Ignorari legem* dicit unus. Quàm vox indi-
gna Cive, Studioso, Philosopho! Nonne bis anno legitur? Annon ignorantia
vincibilis? *Nec legi, nec juravi.* Scilicet hic intermissi juramenti fructus, &
hæc veniæ Præmia. Sed & an veniam perit intentione Deum fallendi, luden-
diq; Magistratum? Nonne promissio pariter obligat? *Juravi: sed in veteres LL.*
At annon in his juratum, velle te servare non minùs STATUENDA per Univer-
sitate, quàm STATUTA? Quin non est ulla vetustior Lex, quàm quæ Nationa-
les Conventus prohibet. Sed *alio sensu juravi, nec sic Leges intellexi.* Poterat hic
jurare Tamburinus, nisi constaret *valere juramentum, præstandumq; non alio sen-
su, quàm quem verba clara testantur, & mens Principis vel Magistratus intendit.*
Quicquid æquivocationis additur, à perjurio non liberare. Sed & obvertat quis,
concessa privatis juramentorum commercia. Cæterum Cives clam Magistratu
conjurare, nulla feret facillè Respublica rectè temperata. Quid enim tuti Ro-
mæ, si domi jurent Catilinæ? Facitq; non meliorem: sed exulceratam causam
SILENTIUM, sub tali lege, *ne quid innotescat arcanorum Magistratui.* Cur n. leges
evellimus cum juramento, cur libellos solis nominibus inscriptos tradimus, si
nihil alunt amplioris monstri? Quid querimus *popularis amoris nexus solvi?*
Qvis n. prohibet liberè neci, quos natale solum junxit, & ætatem cuiq; suam
relinqui? Qvis *humanitatem reverentiamq; sustulit,* quàm nos ipsi servaremus
adulterioribus Academicis, si præstarent se conformes legibus? Illos autem nè-
xus, qui delicta sunt, improbamus, & semper proscribimus. Nunc quando-
quidem continuanda nobis est inquisitio, videndumque, sic vel ipsis civibus
nostros monentibus, quid rerum geratur apud unius vel alterius gentis Studio-
sos nostros, meliorem jam plenè convictis confessisq; mentem precamur, &
inprimis *resipiscentiæ consilium, retractationemq; fidelem,* quò certa nobis con-
stent pœnitentiæ signa. Sciant præterea nos inter & Reverendum Ministeri-
um (quod nunquam non reverenter & habemus, & haberi volumus) itum jam
nunc in renovatam *concordiæ formulam,* cujus summa: SACRIS ARCEBI-
TUR, VIOLATÆ LEGIS NATIONALES CONVENTUS PROHIBEN-
TIS, ET CONTRA SACRAMENTUM LEGITIMUM JURATI PER-
JURII REUS. Hoc vos nunc scire volumus, & Magistratui legitime ju-
benti semper obedire, magnamq; pro magno peccato pœ-
nitentiam vel vobis ipsis designare.

PP. Dom. 2. Trin. A. CLO IXC LXV. sub Sigillo RECTOR ATUS.

tra juramentum multa fecistis.
 bus societatibus. Non abstinere
 nec poscenti daturus. Promittit
 tes. Jurastis non oraturos vos a
 celare potestis, appetere vos in
 vocant absolutionem. *Inter libe*
 vere volebant. Vos servitute
 tit animal imbelles, postquam se
 gistratu jurare jussi, molliores a
 aliquando veniam juramenti, fac
 rem fidem dextrâ promittatis. U
 scientia vos advocat, juratis, arrh
 Nihil est, quod in his facinoribus
 invitum. Sed scire poteratis in
 gistratum, cui Numinis invisibilis
 ve juravistis, sive sine Ceremoniâ
 domi possidere, vindicem, si qui
 Schemate vos impulisset. Tac
 rum, per quâ novum quendam se
 videndum quidem (tantum porte
 NALISMUM Vos non nisi paucis
 de cætero, primi communione
 ceremonias, quas ex integro tene
 get flagitium dies, quem DOMINI
 natis, & qui vester apex est, in cons
 pectibus, initiare *ἡς ἀμύνης*. Tale na
 lim discernere Baptizatos à non baptizatis
 quid hic est criminis, inaudivimus. Pude
 vel pileorum, palliorumque verticilores pen
 didicimus nuper *Satana profunditates*, sub
 sere. Propediem publica vindicta cuncta m
 talibus SACRARI nostri profanatoribus p
 profanari per barbaram superstitionem,
 tem, laturum non sumus, sic, in antesignanos

Qui pecori imperitant, quos tota

vos abstinere tali
 vos nec oblaturus
 s potius, acceden
 m. Deposcitis, nec
 lam legem, quam
 res Germani, vi
 quam non appe
 te sui juris. A Ma
 sq; præ tenditis, &
 tis, dummodò pa
 Deus & ipsa con
 lem superadditis.
 vos possit, præter
 zâ vos versari, Ma
 sentanti fidem si
 alore promissis,
 ro, sive Prætorio
 inabilium sacro
 prioribus ne præ
 olo vestro) PEN
 tecessores, anni
 icatis, fœdissimas
 s publicis. Au
 æ religioni desti
 decet vos *μεμνη*
 bulum, quod o
 cognoscentes quic
 ritus vestri referre,
 acias, cœterasque
 nostrosque nunc recen
 t, ne quis impunitatē
 e diem Dominicum
 publicorum fœdita

animad.